

МАКЕДОНСКАТА САГА

Расправале три мали деца, кој татко е поголем Трпе од Трпе и од Трпе - познато македонско име, синоним за трпеливоста и издржливоста на македонскиот народ. Навистина е за восхитување како во претстојните триесеттина дена ќе ги издржиме политичките фалби, кои како ураган се здадоа кон овој наш Трпе дека токму тој е најголемиот и најдобриот татко не на малото дете туку на државата и на нацијата.

Пропорционално гледано, реално би било најдобро да замолчат, да не ветуваат, туку да нè остават на мира и без притисоци да размислуваме и да се потсетиме на сè она што тие имаат можност, кој во мандат или два, да го направат за животот да ни биде поспокоен и оваа напатена македонска земја, која во последнава деценија ипол е опустошена и тешко препознатлива по нејзината современост и цивилизираност, навреме да се пронајде додека сè уште сосема не е изгубена и во просторот, и во времето.

Имено, многубројните ветувања во политичките програми, всушност претставуваат стар речник, кој со неправилно напишаните зборови само нè учи на погрешно толкување на вистинската смисла на зборовите.

Поради тоа, се прашуваме дали во оваа земја нешто останало уште за крадење, бидејќи само тоа ги мотивира нашите политичари да продолжат со истата лента и реторика од зборови, кои се повторуваат од избори до избори.

Во меѓувреме, народот страда, плаче и бара начин да го преживее денот, додека политичките гарнитуре си ги делат контингентите, тендерите, зделките и бизнисите, за на крај да останат трошките, кои им ги оставаат на кучињата.

Поради ова, политиката е профитабилна и исплатлива работа, а при тоа без никој да води сметка дали државата е богата или сиромашна. Таа вечно не ќе може да опстанува со позајмени пари, кои претходно тешко се одделуваат од кесето на Меѓународниот монетарен фонд и од Светска банка, кои одвреме-навреме нè посетуваат и ни велат дека треба го стегнеме ременот.

Но, знаат ли тие до каде е стегнат македонскиот ремен? Сигурно не, бидејќи лажните економски показатели, вработувања, не можат да го покријат минусот на државната тековна сметка. Таа е во огромна була, која ниту најдобрите економисти не ќе можат да ја извадат од живиот песок.

Ако ја анализираме нашата петнаесетгодишна голголта, прво треба да се потсетиме на грчкото ембарго, кое беше искористено за создавање на виски-олигархијата која, пак, го искористи времето за да се етаблира во сите пори на македонското општество.

Набрзо се случи ТАТ, кој ги покри финансиските малверзации на политичко-економската олигархија во Македонија. Оние кои помислија дека ќе се "замезат" од доброорганизираниот финансиски криминал (скандал), подоцна се самоубија, бидејќи ја изгубија повеќегодишната печалба, која ја приграбија организаторите на штедењето.

Затоа, може да се констатира дека и тогаш и сега истата постава ја мати водата и го диктира темпото на животот. Во него најмногу се снајде морското чудовиште.

Дали знаете како тоа изгледа? Дали знаете како се вика?

"Фатете го ОКТОПОДОТ!" Тоа е најекспонираниот збор од 1997 година, кој дури сега успешно диригира со македонските политичари, банкари, селани, граѓани, винари, лозари, оризари, бостанции, тутунари итн.

Значи, политичарите биле и ќе опстанат на сцената сè додека интелектуалците и горенаведените слоеви на граѓани бидат тутурутки и будали, да гласаат за левите или за десните.

Бродот кој тоне први го напуштаат првенците на десните, а и на левите. Тоа многу пати го покажаа на дело, односно се покажаа на дело дека се умешни да ги сместат своите дебели конта на странските сметки, од каде повторно ќе префрлат по некој ситниш за специте во Македонија, кои досега не прогледаа дека циркусот се организира на секои четири години.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски